

ни на истинни, добива ни силата на боговете, богатството е безцѣненъ имотъ, то е най-сильныйтъ и най-покорныйтъ нашъ слуга.

Лукавийтъ египтянинъ искаше да очуди прекрасната Неаполитанка чрезъ краснорѣчіето си и чрезъ богатството си; той искаше да възбуди въ нея желаніето на придобиванъето на изложеното предъ очитѣ ѝ богатство, надѣяше се че прелеститѣ на сѣкровищата му ще са отразитѣ на него и че тя най-подиръ щѣше да слѣе въ едно и сѣкровищата и притежатели имѣ. Между туй Іона наченѣ да осѣща едно малко смущеніе отъ страстнитѣ думы на Арбака, който до сега и са показване толкосъ скѣпъ на подобни фразы, чрезъ които чловѣцитѣ обожаватъ красотата; и тѣй чрезъ тънното оуи искусство, което е единчкото средство на прекрасния полъ тя са стараше за да са отбрани отъ пуснатитѣ право на нея стрѣлы като даваше на думитѣ на египтянина смислъ противенъ на пламенната му страсть. Нема нищо по слабо отъ подобна заштата, която прилича на магята на американскій вѣлшебникъ който иска съ движеніето на перото да възвърне бурята.

Египтянинтъ са намѣрваше въ упоеніе увлеченъ повече отъ прелеститѣ нежели отъ хубостъта на Іона и не можеше да обуздае стремителностъта на огъня който го распалваше. Увы! перото имаше сида само противъ тихия зефиръ, но бѣдствуване да са грабне отъ бурята.

Вѣзхожъ най-послѣ въ една зала послана съ сребротъкана постилка, и египтянина като плесѣ съ рѣцѣ, тосѣ часъ като по вѣлшебство са подигнѣ отъ пата трапеза приготвена и въ сѣщото време са намѣри предъ Іона единъ столъ или по добръ единъ престолъ покритъ съ багряница, и армоническа мелодія отъ невидима музика са чу задъ завѣсата.

Арбакъ сѣднѣ при краката на Іона, а виночерпцы на пиршеството бѣхъ момы прекрасны като амуры.

Музиката постепенно преставаше и египтянинтъ рече на прѣ-красната си събѣсѣдница слѣдующитѣ думы.

— Дохождало ли ти е нѣкога на умъ, ученице моя, отъ какъ си са родила въ този плень отъ сумнѣнія и мракъ свѣтъ, дохождало ли ти е на умъ да пожелаешъ да надникнешъ и вѣиъ отъ него? Пожелавала ли си нѣкога да подигнешъ завѣсата на бѣдѣщето и да испиташъ въ царовището на орисницата сѣдбата на бѣдѣщи работы? защото не е само минжлото пълно отъ мракъ, и бѣдѣщето има своитѣ привидѣнія и мракове. Когато дохожда минутата, животътъ вѣзвѣа въ тѣзи мракове опѣлявани тогасъ и движущы са по земя-